

בלחה"פ דאכילתו אינו בא לכפרה ל"ש לחלק מטעם דנאכל, ע"כ.

★★

ובאמרי כהן פרי אחרי (ע' קמג) העיר על דברי הגאון מקוטנא ז"ל הנ"ל: אינו מוכרח, דהרי היכי דנטמאו או נאבדו השיריים לא מתעכב כפרת הבעלים כדאיתא בפסחים (נט:), ואלא דאין להביא קדשים לבית הפסול לכתחלה, א"כ אין חילוק אם באים השיריים לאכילה או לא, והטעם דמהדרינן אטהורים היכי דאיכא שיריים לאכילה הוא כדי שלא יותר ויבא לידי פסול, וגם בלחה"פ ובעומר דאיכא שיריים לאכילה מהדרינן. ע"כ

דף ז' ע"ב

בגמ': א"ר ר"ש כהן ביום הכיפורים יוכיח שאין עודהו על מצחו ומרצה.

בספר מעתיקי שמועה (ח"ב עמ' לד) הביא מהגרי"ז זצ"ל שהקשה דהא איכא למ"ד לקמן (ע"ב) דגם משוח מלחמה משמש בשמונה בגדים ונמצא שעליו יהיה הציץ ביום הכיפורים, ואפילו אי נימא בעלמא דאין היתר ללבוש בגדי כהונה רק בשעת עבודה, מ"מ בכהן גדול ודאי דמותר גם שלא בשעת עבודה משום ריצוי ציץ, וכמש"כ הבית לוי (ח"א סי' ג').

והגרי"ז הוסיף להקשות דאפילו למ"ד דמשוח מלחמה אין עובד בשמונה בגדים, מ"מ הרי מודה (עג.) דעכ"פ נשאל באורים ותומים כשהוא לבוש בשמונה בגדים, ונמצא דגם אליביה הוא ראוי לציץ, וילבש ח' בגדים בשביל ריצוי הציץ, וכתב דצ"ל דדין לבישה לשאול באורים ותומים הוא גדר אחר, ואינו לבישת ח' בגדים רגילה שתוכל לרצות ע"י הציץ.

★★

בגמ': אמר ל"ו ר"ש כה"ג ביוהכ"פ יוכיח וכו'.

הגאון בעל חזון נחום מדאמבראווא זצ"ל-ה"ד הביא (בקובץ ברכת שלמה - כתר תורה בנד"מ ע' 181) קושיא ("נשגבה - נפלאה" - כלשונו שם) בשם אביו הגאון בעל כוכב מיעקב זצ"ל, דהרי לר"ש לשיטתו בתוספתא (הביאו

בשערי תשובה או"ח (סי' תרעג סק"א) ובשו"ת אמרי יושר (חלק א סי' א) ובגליוני הש"ס כאן).

★★

הגאון חיד"א בספרו שער יוסף (סי' ח) דחה תשובת השבות יעקב, דאמנם גם ההכנה לדבר מצאנו דנקרא התחלה, אמנם בודאי ישנם דרגות בשיעור ההתחלה, ואנו מצאנו רק בהי' מקריב העומר דלא דחינן מה שמקריב מפני המובחר, אבל אכתי אם רק מתעסק להכינו י"ל דמצוה מן המובחר עדיף.

★★

בגמ': א"ר יוחנן מודינא היכא דאיכא שירים לאכילה וכו'.

הגאון בעל כלי חמדה בקובץ דרושים (קובץ ה' סי' כ"ו ס"ק ג') דן לגבי סילוק וסידור לחה"פ ביו"כ שחל בשבת ע"י מי נעשה, הגם דלכתחלה נצרך ד' כהנים, אבל הרי גם במשכן הי' עבודת לחה"פ, ולמ"ד דלא נתכהן פנחס עד שהרג את זמרי, הרי לא הי' אלא ג' כהנים אהרן וב' בניו, וע"כ היכי דלא אפשר שאני, א"כ הי' ביו"כ אם צריך להיות ע"י כה"ג הוא בעצמו עושה בזה אחר זה.

והביא שם רא"י דעבודת לחם הפנים לא הי' ע"י כ"ג מהא דאמרינן בגמ' כאן דבאיכא שיריים לאכילה גם ר"נ מודה דמהדרינן אטהורים, וא"כ ביוה"כ שחל להיות בשבת דאיכא לחם הפנים איך אמרינן טומאה הותרה, הא עבודת לחה"פ צריכה כהן ויטמא הלחם, אלא ודאי דלא צריך כה"ג בלחה"פ ע"כ.

ובקובץ הנ"ל (קובץ ו' סי' כח ס"ק ב') כתב הג"ר יצחק יהודה טרונק מקוטנא ז"ל לדחות הרא"י הנ"ל וז"ל: פלא שלא ראה כי בסדר העבודה בסידור הרב ז"ל מבואר דהי' מעבודת כה"ג. וכ"ק אדמו"ר חו"ז הגאון מסאכאטשוב זצ"ל"ה שהתפלל בנוסח הרב לא הסכים על נוסחא זו מדברי התוס' סוכה שהביא הרב הנזכר והאריך בזה ובעונותי שכחתי. אבל מש"כ להביא רא"י מהא דאיכא שיריים לאכילה, א"כ בשבת בשביל לחה"פ יהי' טומאה דחוי' בצבור. לפי דעתי יש לדחות, דטעמו של דבר דמודי היכא דאיכא שיריים לאכילה, הוא בשביל דכהנים אוכלים והבעלים מתכפרים. נמצא דזה גמר עבודת הכפרה ויהי' חסרון בעבודת הכפרה, משא"כ